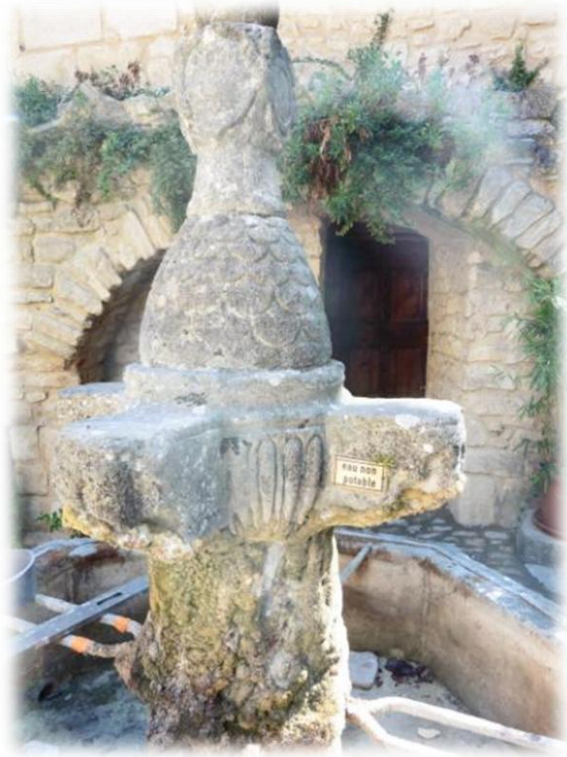

Ook uit de negende eeuw stammen de oudste delen van het kleine romaanse kerkje van Crestet. Tot in de 16e eeuw werd het kerkje nog uitgebreid. Een groot gedeelte van het dorp, waar de tijd lijkt te hebben stilgestaan, is alleen te voet bereikbaar, over van die prachtige oude straatjes en steegjes met kinderkopjes. Een schattig fonteintje, overwoekerde gevels, mooie bloemen, uitzicht, genoeg redenen om eens een uurtje door dit mooie dorp te dwalen!

De streek (en eigenlijk de hele Provence) staat bekend als de grootste roséwijnproducent ter wereld. Er worden drie appellations gebotteld, Coteaux d'Aix en Provence, Coteaux Varois en Provence en Cotes de Provence.

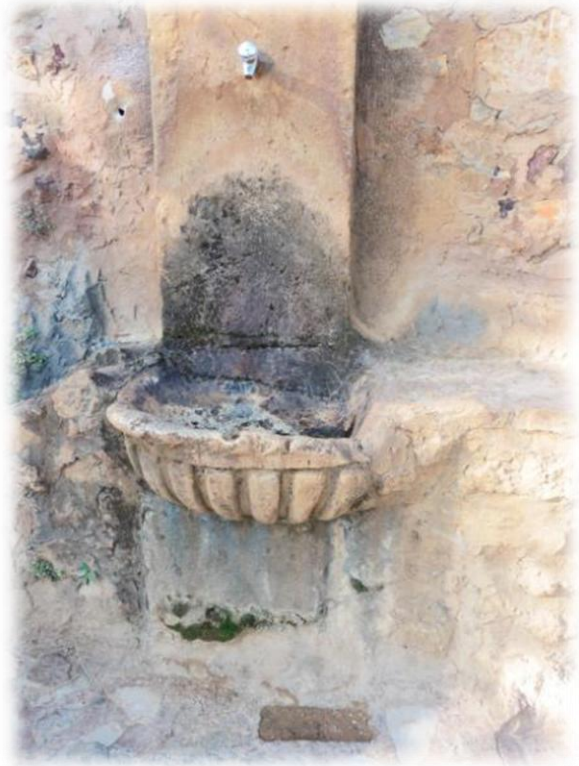
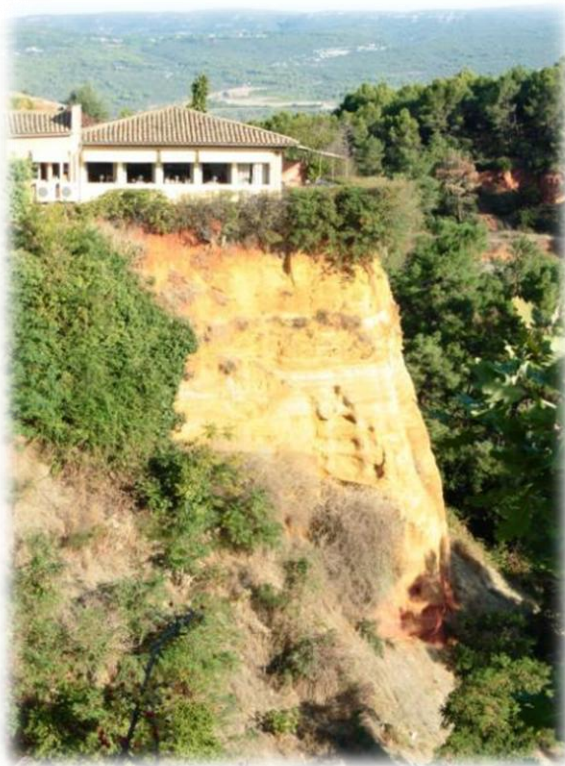
Vandaag gewoon Vlaamse boerenkost, aardappelen met wortelschijfjes op grootmoeders wijze.

Vrijdag 22 september 2017

- Soort/naam : Luswandeling langs bont glanzende okerklimmen
- Plaats/naam : Rousillon en Rustrel
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

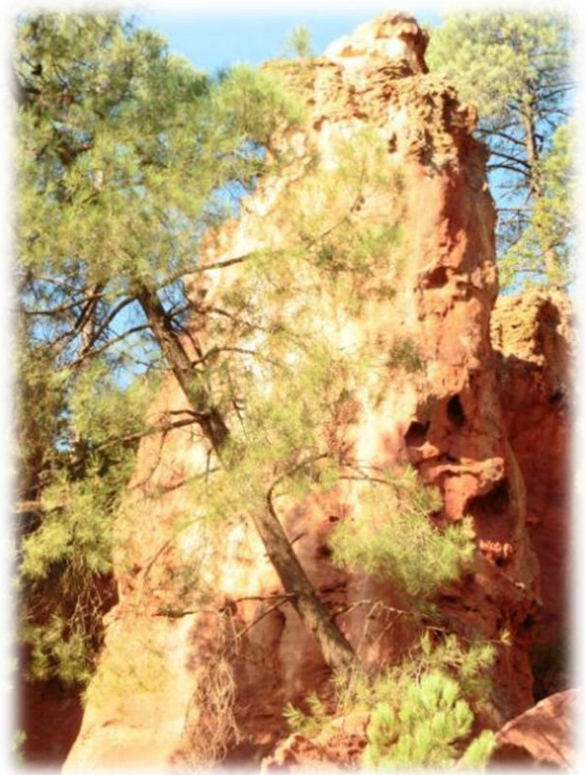
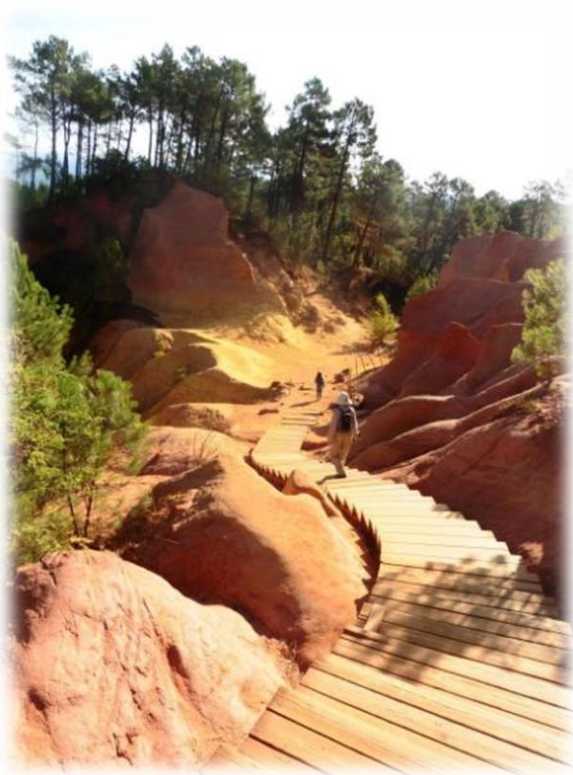

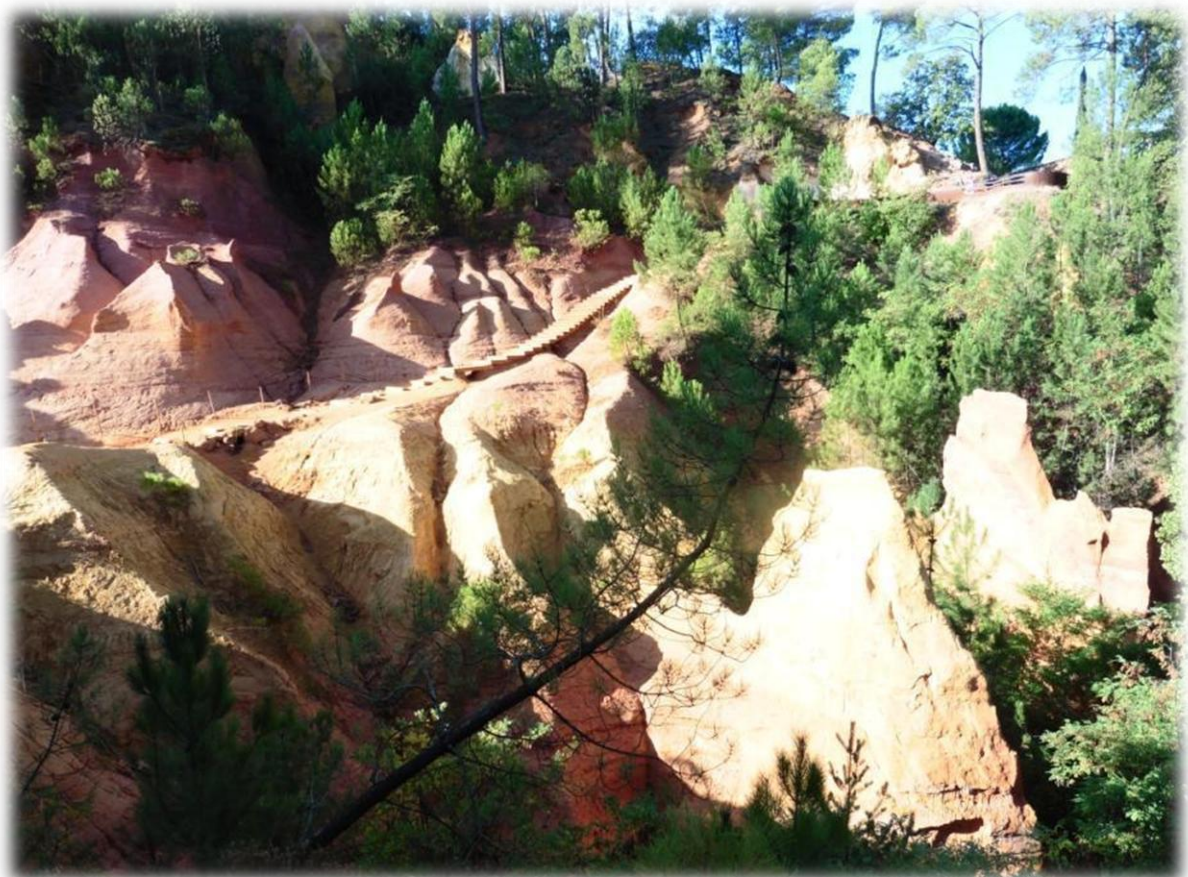

We doen vandaag eigenlijk twee in de buurt liggende wandelingen die veel met elkaar gemeen hebben, beiden hebben okerkleurig gesteente.

Het dorpje Roussillon en zijn okergesteente is gelegen in het regionaal natuurpark van de Luberon.

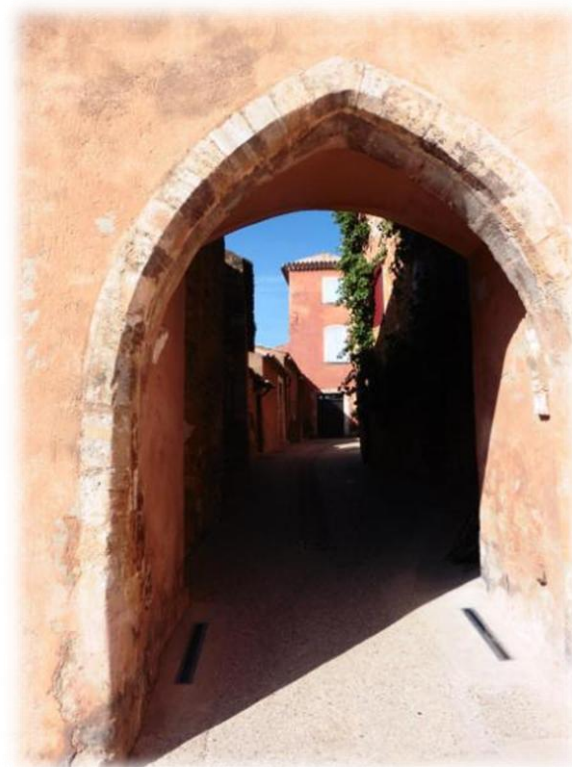
Het dorpje staat bekend om haar roodkleurige rotsen, veroorzaakt door de aanwezigheid van oker in de bodem. De kleur van de grond vertoont gelijkenissen met de kleur van de Amerikaanse Colorado Canyon. De omgeving van Roussillon wordt daarom ook wel geksterend 'Colorado Provençale' genoemd.

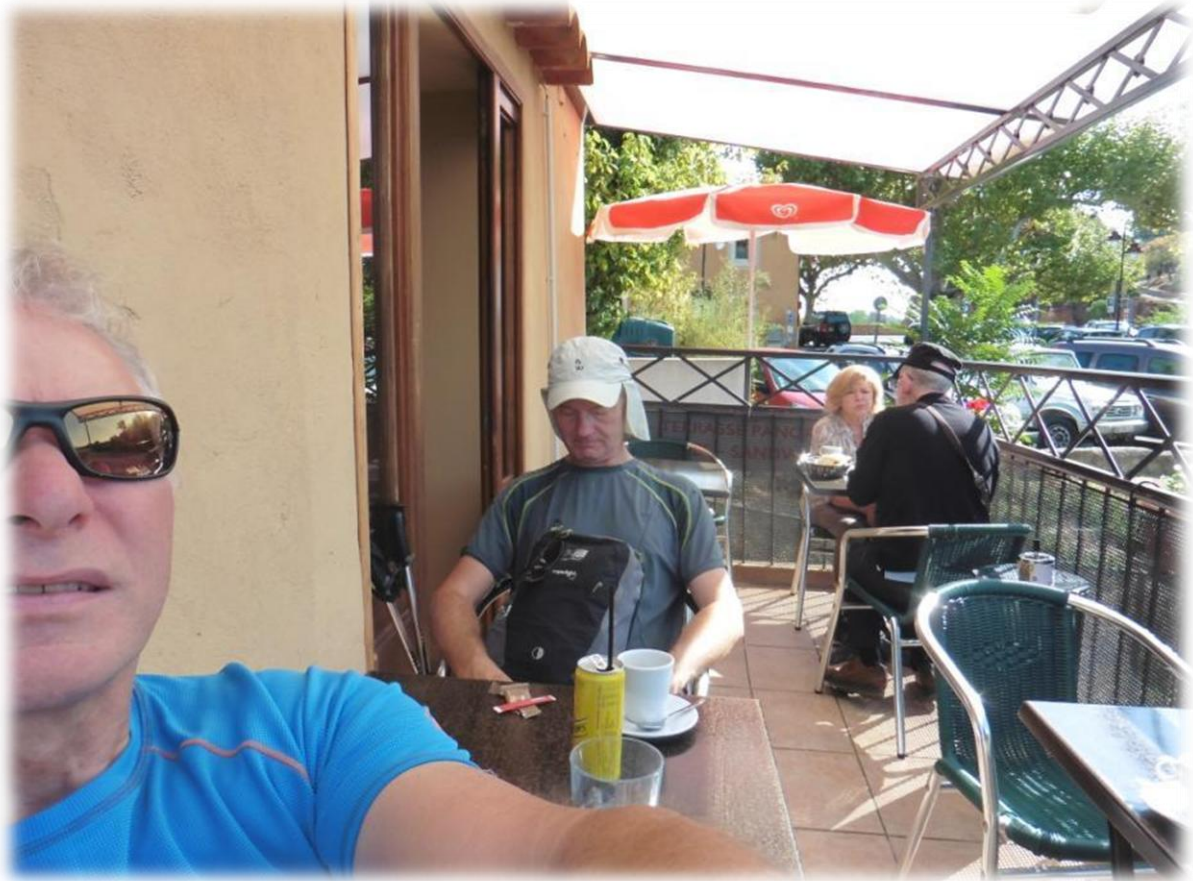

Sinds het einde van de 18e eeuw zijn de grote okergroeves van Roussillon geëxploiteerd. Er werden gele en rode verfstoffen gewonnen uit de ijzerhoudende klei. In de 18e eeuw nam de

vraag naar verfstoffen voor textiel toe, waardoor er steeds meer oker gewonnen werd in de omgeving. De productie steeg tot maar liefst 20.000 ton oker in 1890. In de 20e eeuw werd het door modernere delftechnieken mogelijk om andere, meer rendabele mijnen te exploiteren. Hierdoor werden alle mijnen in het gebied rond Roussillon gesloten. Tot circa 1930 verdienden duizenden mensen hier hun brood in de okerwinning.

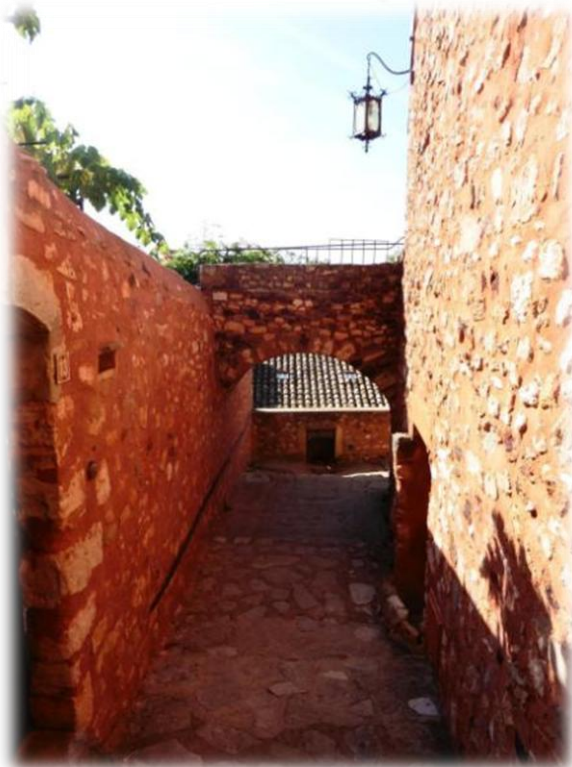

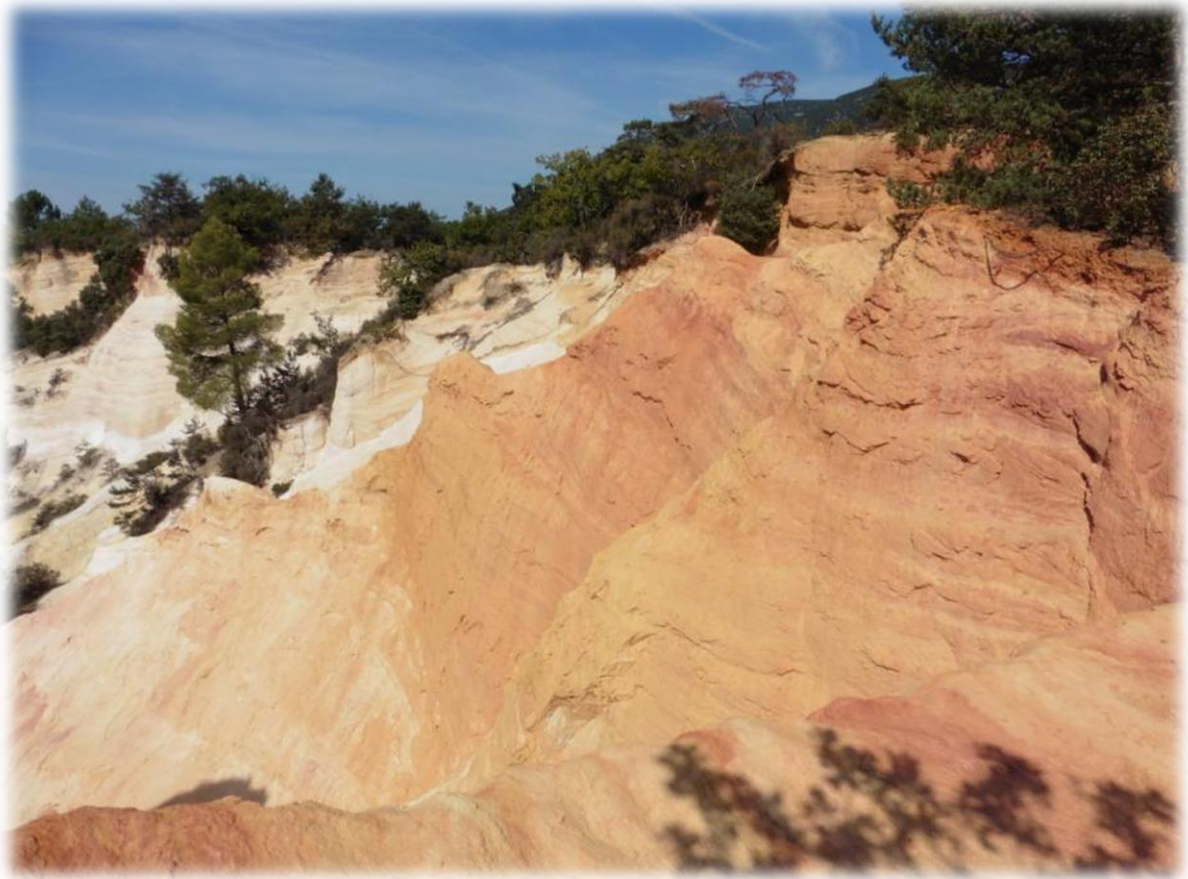

Er staan nog verschillende oude okerverwerkingsfabrieken waarvan sommigen vandaag de dag dienst doen als museum. Vanaf de jaren tachtig kwam het toerisme in deze streek op

gang. De voormalige okergroeve doet vandaag de dag dienst als '*Le Sentier des Ogres*', vrij vertaald: 'het okerpad'.

Na onze wandeling in Roussillon begeven we ons naar Rustrel waar we ook oude okergroeven aantreffen al hebben deze een minder uitgesproken kleur.

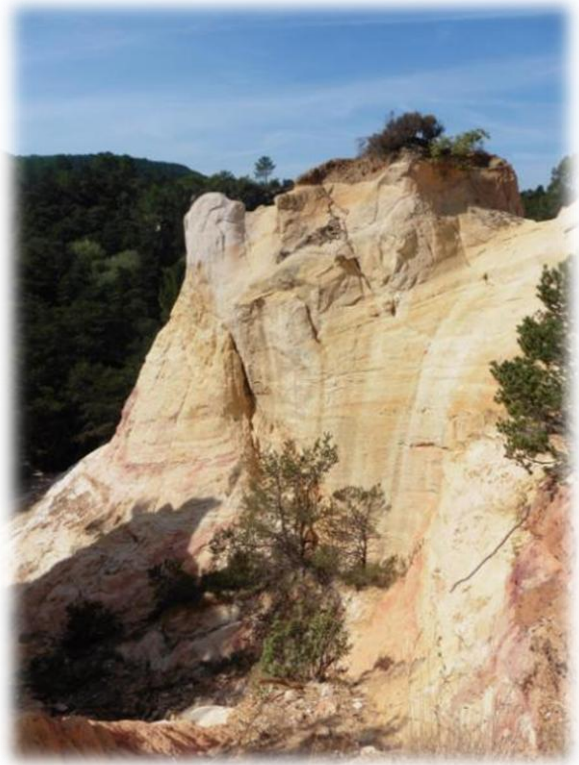
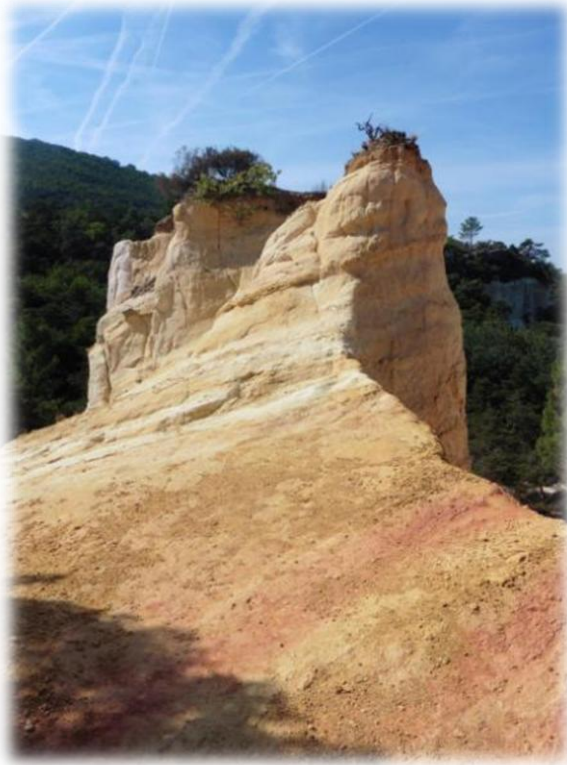
Het Provençaals Colorado is een gebied van ongeveer 30 hectare met diverse wandelpaden, waaronder de GR6. Er zijn tijdens deze wandeling meer dan 20 verschillende tinten oker te onderscheiden, die een mooi contrast vormen met de groene naald- en loofbomen.

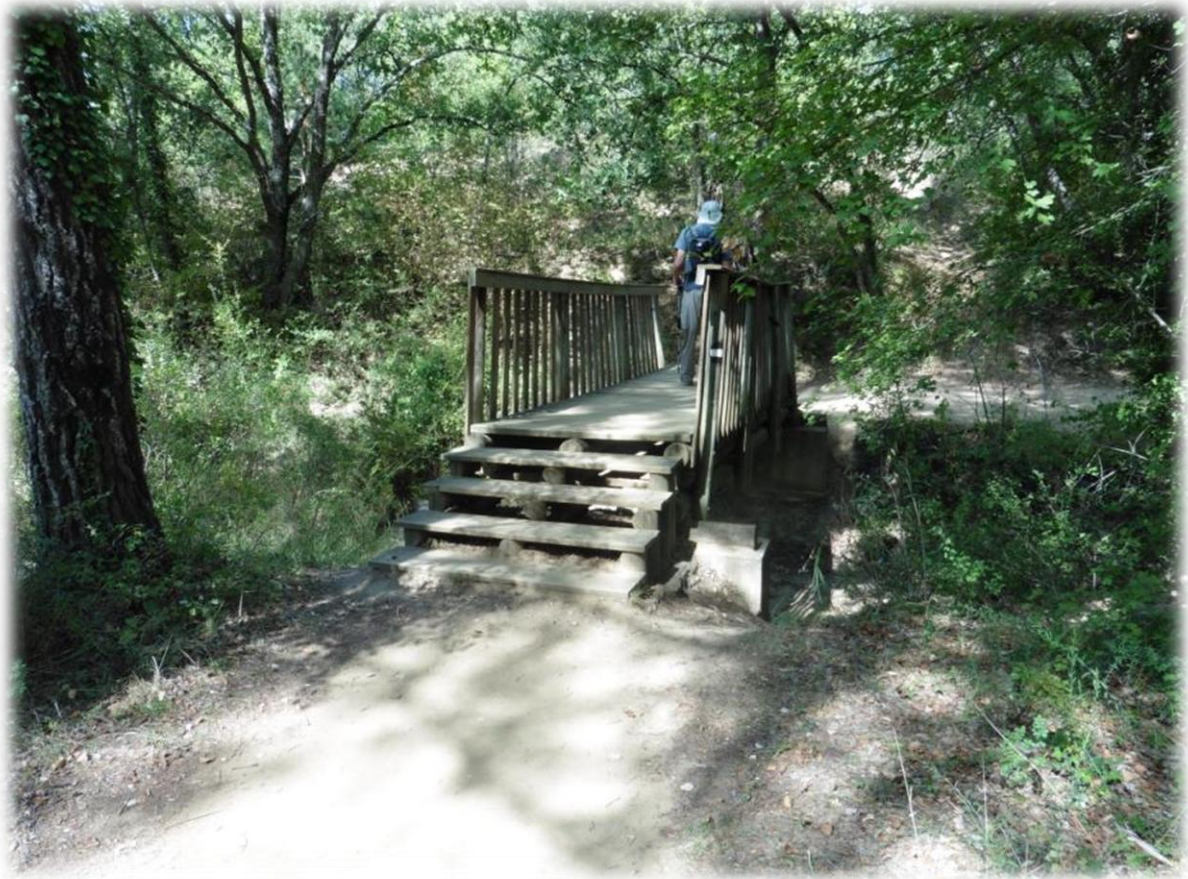

De okeraarde is het resultaat van zandafzettingen, ontstaan door het terugtrekken van de zee, miljoenen jaren geleden.

De oker werd aanvankelijk gebruikt voor rotstekeningen, opnieuw ontdekt tijdens de Franse revolutie en een eeuw lang wereldwijd verkocht als kleurvaste kleurstof.

Tegenwoordig wint oker weer aan populariteit als natuurlijk pigment dat bij veel (kunst)activiteiten wordt gebruikt, zoals de schilderkunst, versierkunst, pottenbakkerij en de bouw.

Zaterdag 23 september 2017

- Soort/naam : Luswandeling in de Gorges de Véroncle
- Plaats/naam : Murs
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Van bij aanvang van onze tocht worden we vergezeld van een hond. Het is de tweede keer dat ons dit deze week overkomt. De eerste keer hebben we de hond (een Duitse sheper) kunnen kwijtspelen toen we met de auto vertrokken, al bleef de hond nog lange tijd achter de wagen aanlopen.

De Gorges de Véroncle is geen gemakkelijke kloof. Er zijn verschillende laddertjes en af en toe dient er wat geklauterd te worden.

We hebben de hond moeten achterlaten bij het eerste laddertje. Guido wou de hond vastnemen en hem meenemen door de kloof maar de hond liet zich niet pakken. Nadat we de hond al achtergelaten hadden krijgt Guido toch wroeging en hij keert terug. Ondertussen staat er al een Frans koppel bij de hond. Deze mensen hebben het nummer gebeld dat op de

halsband van de hond geschreven stond maar het was het antwoordapparaat. We moesten de hond dan sowieso toch achterlaten.

Van de 16de tot de 19de eeuw waren er in de Gorges de Véroncle verschillende graanwatermolens werkzaam. Ze werden gebouwd op plaatsen met weinig water, maar dankzij handigheid en vindingrijkheid slaagde men er in om het felbegeerde water op te vangen. De molens werden uitgerust met een reservoir, een toevoerkanaal en putten die het rad van water voorzagen.

Sommige molens werden bewoond, hadden een zolder, een stal en een kippenren. Momenteel vindt men nog restanten van een vijftal oude watermolens in de kloof. De hond hebben we niet meer terug gezien maar op het einde van de tocht werden wij er aangesproken door een automobilist die op zoek was achter de hond. Dit was dan wel al uren nadat wij de hond voor het laatst hadden gezien.

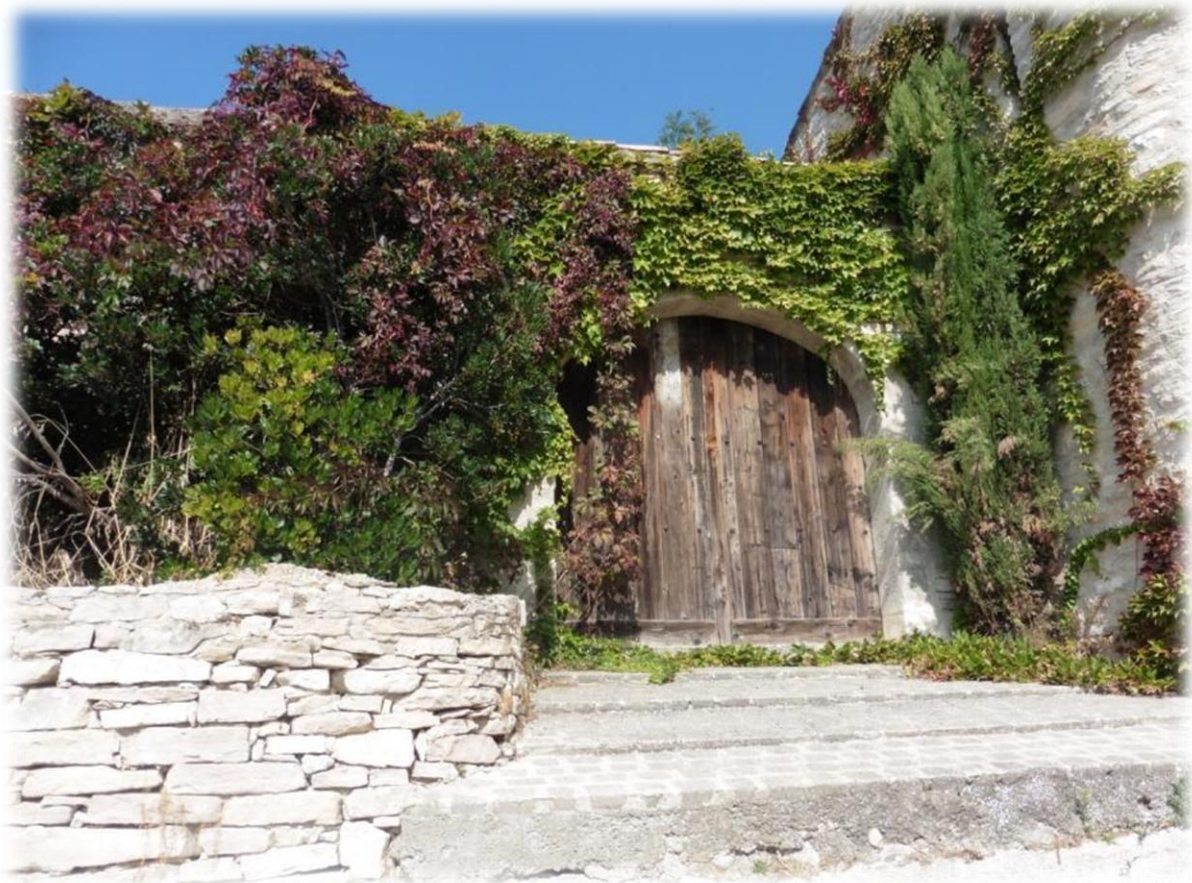

Er is ook een korte passage die gezekerd is met kabels. Nadien is er een korte maar redelijk steile afdaling. Deze kloof doet men dan ook best bij droog weer.

Sommige restanten van molens betreedt men beter niet doordat ze nogal bouwvallig zijn.

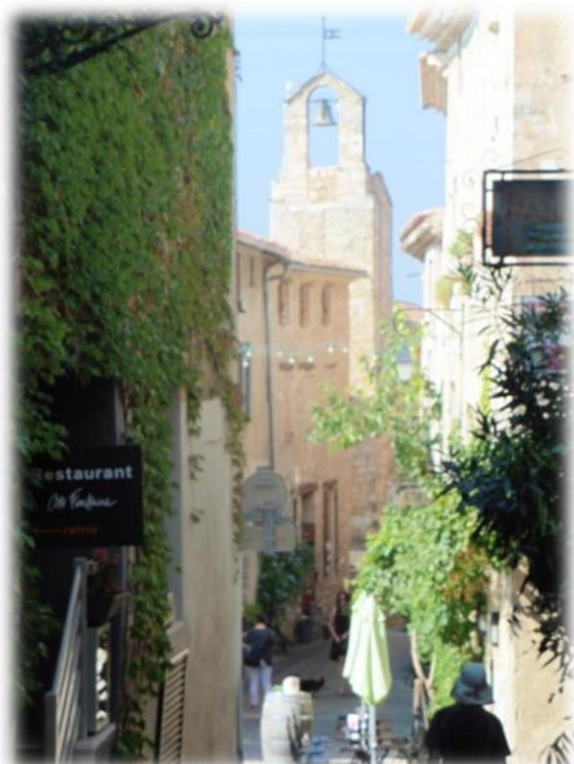
Na de wandeling door de kloof brengen we nog een bezoek aan het oude dorpje Venasque dat gebouwd is op een steile, uitstekende rots hoog boven het dal van de Nesque.

In het oosten van het dorp staan nog drie middeleeuwse torens. De hoogste toren is 18 meter hoog. Het zijn enkele overblijfselen van de vroegere vestigingsmuren.

Middenin dit Provençaalse dorpje ontdekt u steile straatjes, huizen van goudgele stenen, maar ook de Notre-Dame kerk-kathedraal met een schitterende voor-romaanse doopkapel, het oudste heiligdom in de Vaucluse. Er staan ook fraaie huizen uit de 14e tot de 18e eeuw. Proeven: kersen (label 'Cerise des Monts de Venasque') en tafeldruiven (muskaatdruif uit Venasque en AOC 'muscat du Ventoux').

Venasque staat op de lijst van de mooiste dorpen van Frankrijk en is vooral bekend om zijn kersen. Als u met de auto bent, zet die dan op een van de parkeerplaatsen aan de rand van dit dorp en wandel door dit fraai gerestaureerde dorp. Het gehele dorp is verkeersvrij, je zal er dan ook geen last hebben van auto's en andere voertuigen. Bijna alle woningen zijn opgetrokken "en pierre", zoals men hier zegt.

Venasque is waarschijnlijk een van de oudste dorpen van het graafschap Venaissin, waar het zijn naam aan heeft gegeven. Binnen zijn stadsmuren zijn er nu enkele tientallen kunstenaars die open deur houden, er zijn enkele galerieën, pottenbakkers, tapijtwevers en houtbewerkers.

Zondag 24 september 2017

- Soort/naam : Luswandeling in bos en kloven van Venasque
- Plaats/naam : Camp Long
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Deze wandeling maakt indruk door de afwisseling van mooie stukken bos, wilde kloven en weidse uitzichten.